EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.3.2010
KOM(2010)114 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

Bedömning av de italienska myndigheternas rapport om indrivningen av den tilläggsavgift som mjölkproducenterna är skyldiga att betala för perioderna 1995/1996–2001/2002

(enligt artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG)

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

Bedömning av de italienska myndigheternas rapport om indrivningen av den tilläggsavgift som mjölkproducenterna är skyldiga att betala för perioderna 1995/1996–2001/2002

(enligt artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG)

Denna bedömningsrapport har sammanställts av kommissionen i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG av den 16 juli 2003 om huruvida ett stöd som Republiken Italien har för avsikt att bevilja sina mjölkproducenter är förenligt med den gemensamma marknaden.

Enligt artikel 1 i det beslutet ska stödet – som består i att Republiken Italien träder in och till gemenskapen betalar det belopp som mjölkproducenter är skyldiga gemenskapen på grundval av tilläggsavgiften på mjölk för perioderna 1995/19962001/2002, och låter dessa producenter betala tillbaka sin skuld genom uppskjuten betalning utan ränta över ett antal år – undantagsvis anses vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att

– återbetalningen är fullständig och görs genom årliga amorteringar av lika storlek, och

– återbetalningsperioden inte överstiger 14 år, med början den 1 januari 2004.

Enligt artikel 2 i beslutet ska stödet beviljas med villkoret att Italien anmäler hela tilläggsavgiften för de perioder som avses till Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och att Italien drar av den kvarstående skulden från de utgifter som finansieras genom EUGFJ för november 2003, november 2004 och november 2005 i tre identiskt lika årliga amorteringar.

Italien anmälde i vederbörlig ordning hela tilläggsavgiften för perioderna i fråga i en skrivelse av den 26 augusti 2003.

Den kvarstående skulden har i vederbörlig ordning dragits av från de utgifter som finansieras genom EUGFJ för november 2003, 2004 och 2005.

Enligt artikel 3 i beslutet ska de behöriga italienska myndigheterna årligen rapportera till rådet och kommissionen om hur de lyckas driva in det belopp som producenterna är skyldiga på grundval av tilläggsavgiften för perioden 1995/1996–2001/2002.

De italienska myndigheterna lämnade, i en skrivelse från AGEA av den 23 november 2009 om amorteringen för 2008, sin femte rapport enligt denna bestämmelse till kommissionen.

Betalning av avgift enligt amorteringsordningen

Av de cirka 23 300 producenter som nu är skyldiga avgifter för de sju perioder som omfattas av rådets beslut, men som har fått anstånd med betalningen genom beslut fattade av nationella domstolar i väntan på slutliga avgöranden, har 15 403 valt att betala i enlighet med amorteringsordningen. För dem som valt att betala i enlighet med amorteringsordningen avskrivs alla icke avgjorda rättstvister. Dessutom leder underlåtande att betala en enda av de

årliga amorteringarna till att producenten utesluts från ordningen och då kan bli föremål för indrivning av hela det belopp han är skyldig, plus kumulerad ränta.

Innan den första amorteringen betalades 2004 var de 15 403 deltagande producenterna sammanlagt skyldiga omkring 345 miljoner euro. Det motsvarar ungefär en fjärdedel av hela skuldbeloppet för avgiften på producentnivå. Det verkar därmed som om det till största delen är de producenter som är ansvariga för de mindre överskottsleveranserna som har valt att omfattas av ordningen. Å andra sidan har de producenter som står för mer omfattande individuella överskottsleveranser (cirka 8 000 producenter som fakturerats omkring 1 miljard euro över de sju perioderna) i stället valt att inte omfattas av amorteringsordningen. Det bör dock noteras att de italienska myndigheterna under 2008 tog emot omkring 95 nya ansökningar om amortering, motsvarande omkring 3 miljoner euro.

Den femte amorteringen som uppgick till 25 125 386,94 euro, skulle betalas in av 12 038 producenter före den 31 december 2008. Av de italienska myndigheternas kontroller framgår det att 11 872 producenter i vederbörlig ordning betalade in sammanlagt 24 217 314,32 euro under 2008. Detta innebär att 98,5 % av producenterna har betalat 96,4 % av avgifterna i tid vid den femte amorteringen. Vid första, andra, tredje och fjärde amorteringen betalades 99,6 %, 97,9 %, 99,5 % respektive 99,7 % av de utestående beloppen in i tid. Sammanlagt uppgår därmed den avgift som tagits upp vid de första fyra amorteringarna till ungefär 127 miljoner euro (98,6 % av det totala utestående beloppet).

Dessa betalningsnivåer tyder visserligen på att de deltagande producenterna är beslutna att uppfylla sina skyldigheter, men kommissionen anser att den uppföljning som görs i de fall där betalning inte har registrerats inom tidsfristen är en tydlig indikator på hur angelägna myndigheterna är att se till att villkoren för ordningen uppfylls på ett korrekt sätt och, i slutänden, att driva in hela den utestående avgiften.

Under den femte amorteringsperioden hade 166 producenter i slutet av 2008 fortfarande inte betalat amorteringar på motsvarande 908 072,62 euro. Enligt uppgift från de italienska myndigheterna anmälde de centrala myndigheterna alla dessa fall till berörd regional myndighet i syfte att driva in hela det utestående beloppet (med ränta).

Kommissionen kan emellertid notera att den femte italienska rapporten inte innehåller några uppgifter om hur stor del av avgiften som faktiskt tagits upp efter de italienska myndigheternas kontroller och tillsynsförfaranden.

Utestående avgifter för perioderna 1995/1996–2001/2002 som inte förts in i amorteringsordningen

Det har framhållits att amorteringsordningen utnyttjas i relativt låg grad i förhållande till de avgiftsbelopp som registrerats. Det innebär att de anstånd med betalning som beviljats av de italienska domstolarna i väntan på ett slutligt avgörande fortfarande utgör ett hinder för omedelbar indrivning hos omkring 8 000 producenter som fakturerats totalt omkring 1 miljard euro och som valt att inte omfattas av amorteringsordningen.

I de tidigare bedömningsrapporter som man lagt fram för rådet, har kommissionen uttryckt åsikten att årsrapporter från Italien särskilt bör ta upp tvister rörande de sju berörda perioderna och innehålla bekräftelser om betalning från producenter som förlorat rättstvisten. Utan sådana uppgifter kan kommissionen inte på ett korrekt sätt övervaka framstegen i fråga om indrivning av den del av avgiften som inte tagits med i amorteringsordningen.

Till skillnad från den tidigare rapporten från Italien, innehåller emellertid rapporten om den femte amorteringen inga uppgifter om dessa domstolsförfaranden.

Ytterligare uppgifter som de italienska myndigheterna tog emot i augusti 2009 visar emellertid att landets myndigheter varit framgångsrika i ärenden som motsvarar omkring 11 miljoner euro. Kommissionen har dock inte mottagit information om att beloppet ifråga har betalats in. Uppgifterna från augusti 2009 visar också att omkring 529 miljoner euro fortfarande bestrids i italienska domstolar.

Kommissionen beklagar det långsamma förfarandet vid indrivningen av den del av avgiften som inte tagits med i amorteringsordningen samt det faktum att de italienska myndigheterna tillhandahållit en otillräcklig mängd information. Det långsamma förfarandet avser de långa domstolsförfarandena (av de cirka 529 miljoner euro om vilka beslut ännu inte fattats, gäller omkring 527 miljoner euro ärenden som är fem till tio år gamla) och även tiden för indrivning av beloppen i de fall där domstolsprövningarna har avslutats (den italienska rapporten om den femte amorteringen innehåller ingen information om indrivning, men tidigare information visar att endast cirka 300 000 euro hade drivits in fram till 2008 efter framgångsrikt domstolsförfarande).

Slutsats

Kommissionen anser att de italienska myndigheternas framsteg när det gäller att driva in utestående belopp från producenter som valde att börja tillämpa den amorteringsordning som rådet godkände 2003 för perioderna 1995/1996–2001/2002, visar på att ordningen förvaltas på lämpligt sätt. Kommissionen beklagar dock att den varken kan bedöma de italienska myndigheternas noggrannhet eller vilka framsteg som gjorts när det gäller att driva in avgifterna, detta på grund av att det inte finns några uppgifter om vilka belopp som faktiskt drivits in från de deltagande producenter som inte betalat in amorteringen och som därför uteslutits från ordningen. Kommissionen anser det nödvändigt att framtida rapporter från de italienska myndigheterna innehåller tillräckligt detaljerad information om denna indrivning.

Kommissionen beklagar det ytterligt långsamma förfarandet i samband med de avgiftsbelopp som inte ingår i amorteringsordningen och för vilka rättstvister pågår vid de italienska domstolarna. Kommissionen anser att indrivningen av dessa avgifter måste förbättras avsevärt. Som redan har nämnts ovan, anser kommissionen att det är nödvändigt att framtida italienska rapporter innehåller tillräckligt detaljerad information om indrivning av den del av den utestående avgiften som inte tagits med i amorteringsordningen.